The Virtual Learning Environment for Computer Programming

Piles quàntiques

X76901_ca

En aquest exercici modificarem la classe Stack afegint dos nous mètodes entangle i disentangle i canviant el comportament del mètode push com descrivim a continuació. El nou mètode entangle rebrà un altre Stack com a paràmetre. Una crida s0. entangle (s1) provocarà que s0 quedi enllaçat a s1 de manera que, a partir de llavors, sempre que fem un push sobre s0, l'element afegit al cim de s0 serà afegit també al cim de s1.

Aquest efecte no es propaga per una seqüència d'enllaços. Per exemple, si hem executat s0.entangle(s1) i s1.entangle(s2), executar s0.push(value) afegirà també value al cim de s1, però això no es propagarà a afegir value al cim de s2.

Successius entangle sobre una mateixa pila fan que només l'últim estigui actiu. Per exemple, si hem executat s0.entangle(s1) i després s0.entangle(s2), llavors s0 està enllaçat a s2 però no a s1.

Una crida so disentangle () cancel.larà l'efecte de l'últim entangle actiu. Fixeu-vos en aquest exemple per tal d'acabar d'entendre-ho:

```
Stack<int> s0, s1;
              // s0: 1
s0.push(1);
s0.push(2);
               // s0: 1,2
              // s1: 3
s1.push(3);
           // s1: 3,4
s1.push(4);
s0.entangle(s1);
               // s0: 1,2,5 s1: 3,4,5
s0.push(5);
           // s0: 1,2,5 s1: 3,4,5,6
s1.push(6);
s1.entangle(s0);
s0.push(7);
               // s0: 1,2,5,7 s1: 3,4,5,6,7
               // s0: 1,2,5,7,8 s1: 3,4,5,6,7,8
s1.push(8);
s0.disentangle();
s0.push(9); // s0: 1,2,5,7,8,9 s1: 3,4,5,6,7,8
s1.push(10);
            // s0: 1,2,5,7,8,9,10 s1: 3,4,5,6,7,8,10
s1.disentangle();
s0.push(11); // s0: 1,2,5,7,8,9,10,11 s1: 3,4,5,6,7,8,10
s1.push(12);
              // s0: 1,2,5,7,8,9,10,11 s1: 3,4,5,6,7,8,10,12
```

D'entre els fitxers que s'adjunten en aquest exercici, trobareu stack.hh, a on hi ha una implementació de la classe genèrica Stack. Haureu d'implementar els dos nous mètodes entangle i disentangle dins stack.hh a la part pública de la classe (podeu trobar les capçaleres comentades dins stack.hh), i modificar el mètode push convenientment. Necessitareu també algun atribut addicional per tal de recordar si la pila té un entangle actiu i amb qui, amb les convenients inicialitzacions.

D'entre els fitxers que s'adjunten a l'exercici també hi ha main.cc (programa principal), i el podeu compilar directament, doncs inclou stack.hh. Només cal que pugeu stack.hh al jutge.

Observació: En els jocs de proves no es copiaran piles. Per tant, no cal que adapteu els mètodes que copien piles, de manera que no cal decidir si l'entanglement d'una pila s'hereta sobre una còpia.

Entrada

L'entrada del programa comença amb una declaració d'unes quantes piles d'enters (s0, s1, ...), i després té una seqüència de comandes sobre les piles declarades. Com que ja us oferim el main.cc, no cal que us preocupeu d'implementar la lectura d'aquestes entrades. Només cal que implementeu la extensió de la classe pila abans esmentada.

Podeu suposar que les comandes no faran coses extranyes, com un entangle d'una pila amb sí mateixa. També podeu suposar que les comandes faran disentangles només sobre piles que tinguin un entangle actiu. Però pot ser el cas que es faci un entangle sobre una pila que ja tingui un entangle actiu. Com mencionavem abans, en aquestes situacions només l'últim entangle aplica.

Sortida

Per a cada comanda d'escriptura sobre la sortida s'escriurà el resultat corresponent. El main.cc que us oferim ja fa això. Només cal que implementeu la extensió de la classe cua abans esmentada.

Exemple d'entrada 1

```
Stack<int> s0 , s1 ;
s0 .push(1);
s0 .push(2);
s1 .push(3);
s1 .push(4);
cout << s0 <<endl;
cout << s1 <<endl;
cout<< s0 .size()<<endl;</pre>
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
cout<< s0 .top() <<endl;</pre>
cout<< s1 .top()<<endl;</pre>
s0 .entangle( s1 );
s0 .push(5);
s1 .push(6);
cout << s0 <<endl;
cout << s1 <<endl;
cout<< s0 .size()<<endl;</pre>
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
cout << s0 .top() << endl;</pre>
cout << s1 .top() << endl;</pre>
s1 .entangle( s0 );
s0 .push(7);
s1 .push(8);
cout << s0 <<endl;
cout << s1 <<endl;
cout<< s0 .size()<<endl;</pre>
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
cout<< s0 .top()<<endl;</pre>
cout<< s1 .top()<<endl;</pre>
s0 .disentangle();
s0 .push(9);
s1 .push( 10 );
cout << s0 <<endl;
cout << s1 <<endl;
cout << s0 .size() << endl;
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
cout << s0 .top() << endl;</pre>
cout << s1 .top() << endl;
```

```
s1 .disentangle();
s0 .push( 11 );
s1 .push( 12 );
cout<< s0 <<endl;
cout<< s1 <<endl;
cout<< s1 .size()<<endl;
cout<< s1 .size()<<endl;
cout<< s0 .top()<<endl;
cout<< s1 .top()<<endl;</pre>
```

Exemple de sortida 1

```
2 1 2
2 3 4
2 2
2 4
3 1 2 5
4 3 4 5 6
3 4 5 6
5 1 2 5 7 8
6 3 4 5 6 7 8
```

Exemple d'entrada 2

```
Stack < int > s0 , s1 , s2 ;
s1 .push( -20);
s2.push(-1);
cout<< s0 .size()<<endl;</pre>
s1 .push(7);
s2 .pop();
s2 .entangle( s0 );
cout << s0 <<endl;
s1 .pop();
s2 .push(0);
s2.push(-15);
cout<< s1 .top()<<endl;</pre>
s1 .pop();
s0 .push(8);
s2 .disentangle();
s1 .push(7);
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
s0 .push(7);
s2 .push( 18 );
s2 .pop();
s0 .entangle( s2 );
cout<< s1 .size()<<endl;</pre>
s2 .entangle( s1 );
cout<< s2 .top()<<endl;</pre>
cout << s1 .size() << endl;
cout << s0 <<endl;
s0.push(-9);
s1 .entangle( s0 );
s2 .push(9);
cout << s0 <<endl;
cout << s2 <<endl;
s2 .push( 13 );
s2 .disentangle();
s0 .pop();
s2 .pop();
s0 .pop();
s1.push(-7);
cout<< s2 <<endl;
s1 .disentangle();
s1 .pop();
s0 .pop();
s0.push(-14);
```

```
s1 .push(3);
s2 .pop();
cout<< s0 .top()<<endl;</pre>
s1 .push( 16 );
cout<< s2 .size()<<endl;</pre>
s1.push(-11);
s1.push(-20);
s0 .push( 16 );
s0 .pop();
s0.push(-9);
s1.push(-1);
cout<< s2 .size()<<endl;</pre>
s0 .disentangle();
s1 .entangle( s0 );
s2 .push( 13 );
s2 .pop();
s0 .push(17);
cout << s0 <<endl;
s2.push(-5);
s0.push(-8);
s1 .pop();
s0 .push( -19);
s2 .entangle(s0);
s2.push(-12);
s1 .entangle( s2 );
s1.push(-8);
s2 .entangle( s0 );
cout << s1 .top() << endl;
s1 .push(1);
s2 .push(-11);
s2 .entangle( s0 );
cout<< s2 .size()<<endl;</pre>
s2 .push( -10 );
cout << s1 <<endl;
s2 .pop();
s1 .push( 18 );
s2 .push(6);
s1.push(-2);
s0.push(-20);
cout << s0 <<endl;
cout << s1 <<endl;
cout << s2 <<endl;
```

Exemple de sortida 2

```
0
0
-20
1
1
-15
1
4 0 -15 8 7
5 0 -15 8 7 -9
4 0 -15 -9 9
```

```
4 0 -15 -9 9

-14

4

6

6 0 -15 8 -14 -9 17

-8

11

9 7 9 13 3 16 -11 -20 -8 1

13 0 -15 8 -14 -9 17 -8 -19 -12 -11 -10 6 -20

11 7 9 13 3 16 -11 -20 -8 1 18 -2

14 0 -15 -9 9 16 -9 -5 -12 -8 1 -11 18 6 -2
```

Observació

Avaluació sobre 10 punts:

• Solució lenta: 5 punts.

• solució ràpida: 10 punts.

Entenem com a solució ràpida una que és correcta, on totes les operacions tenen cost **CON-STANT** (en part gràcies a que treballem amb piles d'enters), i capaç de superar els jocs de proves públics i privats. Entenem com a solució lenta una que no és ràpida, però és correcta i capaç de superar els jocs de proves públics.

Informació del problema

Autor: PRO2

PKO2

Generació: 2023-12-20 19:44:31

© *Jutge.org*, 2006–2023. https://jutge.org